

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa E. D.
przeciwko Federacji Stowarzyszeń [...] w P. z siedzibą w P.
oraz z powództwa wzajemnego Federacji Stowarzyszeń [...] w P. z siedzibą w P.
przeciwko E. D.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 4 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki pozwanej wzajemnej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**1. odrzuca skargę kasacyjną w zakresie, w którym
zaskarżonym wyrokiem oddalono apelację powódki pozwanej
wzajemnie od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 14
października 2014 r., sygn. akt I C [...], w części zasądzającej z
powództwa wzajemnego od powódki pozwanej wzajemnie na
rzecz pozwanej powódki wzajemnej kwotę 24 048,64 zł;**

**2. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej w pozostałym
zakresie;**

**3. zasądza od powódki pozwanej wzajemnej na rzecz
pozwanej powódki wzajemnej kwotę 3600 zł (trzy tysiące
sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki głównej i pozwanej wzajemnej E. D. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 października 2014 r., sygn. akt I C [...], na mocy którego Sąd ten oddalił powództwo główne E. D. przeciwko pozwanej głównej i powódce wzajemnej Federacji Stowarzyszeń [...] w P. z siedzibą w P. (dalej: „F.”) o zapłatę kwoty 210 361,58 zł oraz uwzględnił powództwo wzajemne Federacji i zasądził na jej rzecz od E. D. kwotę 24 048,64 zł tytułem zaległego czynszu najmu.

Powódka główna i pozwana wzajemna E. D. zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 kwietnia 2015 r. w całości. W odniesieniu do powództwa głównego jako wartość przedmiotu zaskarżenia podała kwotę 210 362 zł, a w odniesieniu do powództwa wzajemnego kwotę 24 049 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 2 pkt 1) k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o czynsz najmu lub dzierżawy. Ponadto, w myśl art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Kwestia dopuszczalności skargi kasacyjnej podlega ocenie oddzielnie w odniesieniu do powództwa głównego oraz w odniesieniu do powództwa wzajemnego. W związku z tym skarga kasacyjna E. D. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 kwietnia 2015 r. jest niedopuszczalna w zakresie, w którym wyrokiem tym oddalono jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 października 2014 r. w części zasądzającej od E. D. na rzecz Federacji kwotę 24 048,64 zł tytułem zaległego czynszu najmu.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 kwietnia 2015 r. w zakresie, w którym skarga ta nie podlega odrzuceniu. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała na oczywistą zasadność wniesionej skargi.

Jak wyjaśniono w judykaturze Sądu Najwyższego, oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątplenia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest - w powyższym rozumieniu - oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej w zakresie, w którym zaskarżonym wyrokiem oddalono apelację E. D. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 października 2014 r. w części oddalającej jej żądanie zasądzenia kwoty 210 361,58 zł (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz Federacji zasądzono kwotę 3 600 zł, tj. kwotę kosztów odnoszącą się do wartości przedmiotu zaskarżenia w zakresie powództwa głównego, ponieważ Federacja nie dostrzegła tego, że skarga kasacyjna w zakresie powództwa wzajemnego podlegała odrzuceniu (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 1934 r. CII 1677/34, Zb. Urz. 1935, poz. 204 oraz postanowienia z dnia 11 stycznia 2002 r. III CKN 563/01, nie publ., z dnia 29 marca 2011 r. IV CSK 593/10, nie publ. i z dnia 8 sierpnia 2012 r. II CSK 112/12, nie publ.).